

Eventyret kan begynde!

I serien „Skolen med de magiske dyr“ får nogle af børnene i Miss Cornfields klasse på Østre Skole et magisk dyr. Et dyr, der kan tale, og som bliver deres bedste ven. Men det er der ingen andre end klassens elever, miss Cornfield og mr. Morrison, som kan se. Sammen oplever klassen og deres magiske dyr spændende ting og sager – for magiske dyr er gode til at hjælpe med at løse mysterier!

Bind 1 - intro og gratis kapitel

Der sker noget hemmeligt på Østre Skole!

Ida er flyttet til en ny by, og hun savner sin gamle veninde og føler sig lidt ensom. Ida skal også begynde på en ny skole. Østre skole ligner umiddelbart en helt almindelig skole, men Ida har aldrig set sådan en klasselærinde før. Miss Cornfield har store, sorte krøller og en lang nederdel med stjernemønster på. Sådan plejer skolelærere da ikke at se ud! Miss Cornfield er ganske rigtig ikke helt almindelig, og hun har forbindelse til den magiske dyrehandel og dens ejer mr. Morrison. En dag står denne mr. Morrison i klassen, og han har en ganske særlig overraskelse med – en magisk overraskelse til et barn, der føler sig lidt alene ...

5. kapitel

Goddag, Morrison!

Den fjerde time begyndte præcis klokken 10.30. Klassen var i gang med at indtegne Europas længste floder i deres hæfter, da det bankede på.

Miss Cornfield kiggede op. ”Så er der besøg,” sagde hun og klappede i hænderne.

Det bankede igen.

”Kom ind!” råbte miss Cornfield.

Døren gik op.

En mand med en bredskygget hat, en lang, grå skjorte og læderstøvler trampede hen over trægulvet. Han mindede Benja om en billedbog, som hans mor havde læst for ham, da han var lille.

I bogen havde der været en mand, som boede ude i skoven, levede af svampe og bær og talte med de ulve, der strejfede om ved hans hytte om natten.

”Goddag. Jeg er Morrison,” sagde manden og lavede en lille bevægelse.

Klassen fnisede.

”Mortimer Morrison, indehaver af Den magiske dyrehandel,” mumlede gæsten.

Benja kneb øjnene sammen. Han havde set den mand før! Det var den mærkelige fyr, der havde siddet bag rattet i den skøre bus!

”Mr. Mortimer Morrison vil sørge for, at vi får nogle magiske dyr i dette skoleår,” forklarede miss Cornfield tilfreds.

”Hvaaad?” spurgte Anna-Lena.

”Magiske dyr,” gentog miss Cornfield tålmodigt.
”Han skaffer os magiske dyr!”

”Hvad skal det sige?” råbte Silas. ”Hvide kaniner og sådan noget?”

”Hvad? Skal vi lære at trylle?” klukkede Max.

Chokie tog strikhuen af og kastede den gennem lokalet. ”Abracadabra! Hue, bliv til en due!” råbte han.

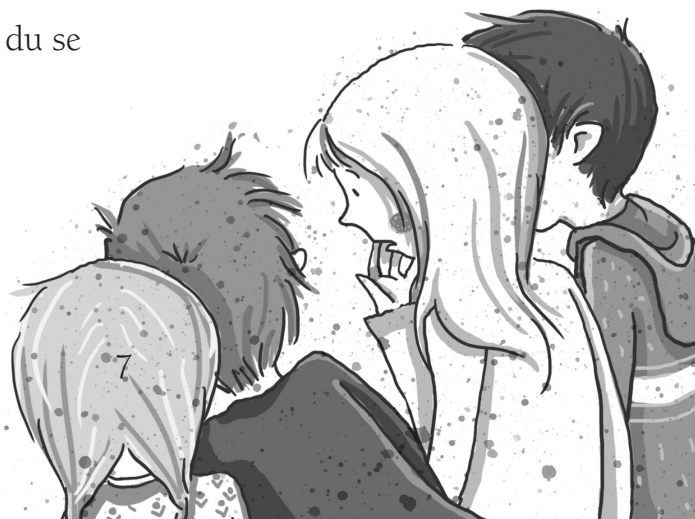
Joe fnyste. ”Magiske dyr! Den slags findes jo ikke,” mumlede han og strakte sine ben så langt ud til siden, at Chokie faldt over dem, da han ville hente sin hue.

Der var kaos i klassen.

Mr. Morrison stod lidt forlegen ved siden af læreren og knyttede sine hænder.

Helenes finger fløj op. ”Det går vores inspektør aldrig med til,” råbte hun. Hun sad i sin lyserøde silkekjole helt ude på kanten af stolen og vippede frem og tilbage.

Miss Cornfield løftede øjenbrynene. ”Kan du se inspektøren her?” spurgte hun og drejede en gang rundt om sig

selv. Sjalet fløj gennem luften.
"Han er til kongres, min kære.
Det stod der på tavlen i
lærerværelset."

"Men ... men," stammede
Helene, "han er vel tilbage i
morgen."

"Hvem bekymrer sig om i
morgen," sagde miss Cornfield
roligt. "Mr. Morrison bærer os

med sit besøg i dag. Og han er her ikke alene. Så sæt
jer ned og opfør jer venligst lidt høfligere. Mister
Morrison?"

Manden løftede hovedet. "Skal jeg hente dem?"
hviskede han.

Dem? Hvem mente han? Benja tænkte på burene
og de mørke skygger, som han havde set.

Han tænkte på den brægen og knurren, som var
trængt ud fra bussen. Ville den mærkelige mand nu
hente et par geder herind? En elefant? Eller, det løb
ham koldt ned ad ryggen, en giftslange?

I mellemtiden var der blevet nogenlunde roligt i klassen igen.

Miss Cornfield nikkede til gæsten. Mr. Morrison trampede hen til døren og forsvandt ud på gangen. Kort efter kom han tilbage til klasseværelset med et bur.

I buret sad en stor fugl med hvidt bryst og en lang, sort hale. Fjerene lyste blåviolet og grønt. Benja var både lettet og lidt skuffet. Han sank sammen på sin stol. Det var en skade.

”Må jeg præsentere ...” Mr. Morrison bukkede sig pustende ned og åbnede buret. ”... Pinkie, min assistent.”

Pinkie hoppede ud af buret, fløj lidt kluntet gennem klasseværelset og landede på mr. Morrisons højre skulder. Den virrede med hovedet. Det så ud, som om Pinkie sagde hej til klassen.

Alle grinede.

Som om miss Cornfield havde gættet Benjas tanker, sagde hun: ”I mr. Morrisons magiske dyrehandel er der en helt masse andre dyr.”

”Hvad for nogle?” spurgte Ida nysgerrigt.

”Små dyr, store dyr, almindelige dyr, eksotiske dyr,” remsede miss Cornfield op.

”Også harer og kaniner?” afbrød Freja.

Miss Cornfield nikkede. ”Ja, ja.”

”Og hvide mus?” spurgte Katinka.

”Selvfølgelig,” svarede miss Cornfield.

”Og pingviner?” spurgte Joe og så sig grinende omkring.

De andre grinede også.

”Naturligvis.”

Der gik et sus gennem klassen.

”Cool,” sagde Silas. ”Kunne vi så få en krokodille? Til skolens dam?”

”Og en pony? Åh ja, please?” tiggede Sarah, pigen med de mange fregner.

Miss Cornfield rystede på hovedet. ”I kan ikke selv vælge et af dyrene. Jeg bestemmer, hvem af jer, der får et magisk dyr, og hvilket dyr det skal være. Naturligvis efter aftale med mr. Morrison.”

Manden med den grå skjorte fik helt røde ører.

Han bukkede sig ned igen. Pinkie strakte også sit sorte hoved nedad.

Selvfølgelig! Benja forstod pludselig, at skaden var den blåviolette fugl, som var fløjet forbi vinduet på den første skoledag!

Klassen summede af ophidselse.

”Hvad kan man stille op med sådan et magisk dyr?” ville professor Max vide.

”Kan dyret trylle?” råbte Chokie.

”Bliver dyrene nogle gange usynlige?”

Miss Cornfield løftede hånden. Der blev stille. ”Nej, de magiske dyr bliver aldrig usynlige. I hvert fald ikke rigtigt. Men naturligvis har de magiske kræfter.

Mr. Morrison vil forklare det.” Hun nikkede opmuntrende til gæsten med den store hat. Så tog hun plads bag katederet.

Mr. Morrison rømmede sig. Alle i klassen havde blikket rettet mod ham.

Han begyndte at tale med hæs stemme. ”Magiske dyr er noget helt særligt. De ligner os mere, end vi tror. Nogle gange føles det næsten, som om de kan læse

vores tanker. De kender vores hemmelige ønsker.” Han løftede sin rynkede hånd og strøg den over Pinkie, som stadig sad på hans skulder. ”Den, som får sådan en ven ved sin side, er meget heldig. Et magisk dyr følger dig og hjælper dig, hvis du er kommet i knibe.”

Ida hørte godt efter. Hun tænkte på den dumme Helene og hendes dumme øgenavn. Det kunne være skønt at have en ven. Og hun havde altid ønsket sig et kæledyr.

Manden tog hatten af og rodede rundt i sit grå hår. ”Den, som griber det rigtigt an, får en ven for livet.” Han kiggede kærligt på sin skade.

”Får vi alle sammen et dyr?” råbte Chokie ophidset.

”Alle, som har brug for det,” sagde miss Cornfield fra katederet.

”Hvad siger vores forældre til det?” udbrød Anna-Lena.

Mr. Morrison smilede. ”Tænk ikke på det. De vil slet ikke opdage de magiske dyr.”

”Hvorfor ikke?” spurgte Max overrasket.

Den mærkelige gæst tøvede. ”Det virker, som om de

fleste mennesker er for uopmærksomme til at opfatte den magi, der sker rundt omkring dem. De har for travlt med andre ting. De ser det ganske enkelt ikke.”

Klassen så tvivlende på ham.

”Tro mig!” sagde mr. Morrison. ”Jeg vil vædde på, at I kunne gå med en magisk koalabjørn gennem et supermarked, uden at nogen ser den.”

Ingen sagde noget.

”Desuden, for en sikkerheds skyld,” fortsatte mr. Morrison,” så har jeg lært dyrene et trick mere. Forestil dig, at du får en slange ...”

Der gik et sus gennem klasseværelset. Benja holdt vejret.

”... Eller en flagermus.”

Eddie fniste.

”Eller forestil dig ...” fortsatte mr. Morrison, ”forestil dig, at du får en kat, og den ligger i dit skød, mens du laver lektier ...” Han kiggede usikkert på miss Cornfield, som om han ville sikre sig, at han forklarede det rigtigt. Da hun nikkede, fortsatte han.

”Hvis din mor tilfældigvis kommer brasende, vil hun ikke se andet på dit skød end et sødt, lille tøjdyr.”

Der var helt stille.

Endelig rakte Ida hånden op. ”Og når hun lukker døren, bliver den magiske kat så levende igen?”

Mr. Morrison nikkede. ”Vi kalder det forstening,” sagde han stolt.

Alle måbede.

”Jeg ønsker mig en kænguru.” Silas brød stilheden. ”Den skal bære mig til skole i sin lomme. Og mine bøger.”

Miss Cornfield så strengt på ham. ”Man laver ikke sjov med magiske dyr. Desuden er de venner, ikke tjenere.”

”Hvad kan de så overhovedet?” spurgte Helene.

Mr. Morrison gik langsomt ned mellem rækkerne. Han havde taget hatten på igen, og Pinkie sad stadig på hans skulder. Han svarede med hæs stemme: ”Jeres dyr kan tale med jer – men kun med jer. Andre mennesker kan ikke høre dem. Jeres magiske dyr vil aldrig lade jer i stikken. I får den mest trofaste kammerat, I kan forestille jer.”

Pinkie klaprede enig med sit næb.

Helene rynkede panden.

”Hvornår får vi et dyr?” spurgte Sarah utålmodigt.

”Vent.” Miss Cornfield rejste sig og stillede sig ved siden af sin gæst. Ida lagde mærke til, at hun havde de samme levende, blå øjne som mr. Morrison. ”De, som får et dyr, vil tids nok finde ud af det.”

Hun lod blikket glide ud over klassen. Hun smilede. ”Men jeg kan sige så meget, at to af de børn, som sidder her, snart ikke vil være alene længere.”

Helene rakte hånden op. ”Det er da noget værre sludder!” sagde hun. ”Vi har ikke brug for det her fjolleri. Og ham der,” hun pegede på mr. Morrison og rynkede på næsen, ”tror jeg ikke en meter på.”

Miss Cornfield sagde ikke et ord. Hendes blik blev iskoldt og gennemborede Helene, indtil det løb alle i klassen koldt ned ad ryggen. Først da Helene af sig selv bøjede hovedet, talte miss Cornfield videre.

”Før mr. Morrison betror os sine to første dyr, må I love mig, at I ikke fortæller nogen om vores

hemmelighed.” Miss Cornfield så igen streng ud. ”Er det forstået?”

Alle nikkede, selv Helene. Der var spænding i luften.

Pludselig kom der ud af ingenting lysende grønne bogstaver på tavlen. De var først en smule uskarpe, men efter et øjeblik stod hvert enkelt ord klart og tydeligt. Næsten som på en afgangstavle i en lufthavn, hvor de forskellige rejsemål blinker. Men på deres tavle stod der ikke: ”Afgang mod London klokken 12.”

Nej, der stod en slags løfte.

Ganske automatisk rejste den ene efter den anden sig. Det var lige før, at de havde taget hinanden i hænderne. Miss Cornfield, indehaveren af Den magiske dyrehandel, tolv piger, tolv drenge. De stod som forstenede.

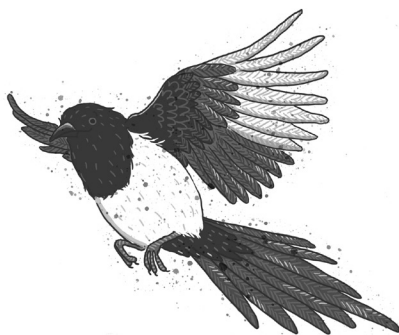
Miss Cornfield rømmede sig. Mr. Morrison begyndte at tale som den første, stille og indtrængende. De andre stemte i, først lidt forsigtigt, men snart lød det højt og tydeligt gennem klasseværelset:

”Aldrig, aldrig fortæller vi
nogen om de magiske dyr.
Den magiske dyrehandel er en ægte hemmelighed,
og det skal den være i al evighed.”

Pludselig var der en god stemning i klasselokalet. Alle var som forvandlede. Skaden hoppede rundt til højre og venstre. Mr. Morrison drejede sin hat med hånden.

Da gæsten tog afsked, var der noget, Ida ville vide:
”Hvor længe bliver dyret hos sit barn?”

”Altid,” svarede mr. Morrison.

Eventyret kan begynde!

Østre Skole

En helt almindelig skole med en inspektør, en pedel og en stor skolegård. Helt almindelig? Næsten. Hvis det da ikke var, fordi den har en hemmelighed ...

Miss Cornfield

Lærer på Østre Skole. Nogle gange ret skrap, men hun vil sine elever det bedste. Og hun ved præcis, hvem af dem der har brug for hjælp ...

Mr. Mortimer Morrison

Indehaver af Den magiske dyrehandel. Stedet med de magiske, talende dyr. Hvert af disse dyr venter på det menneske, det passer perfekt sammen med ...

Mr. Morrisons bus

Med den kører han rundt i hele verden og indsamler magiske dyr.

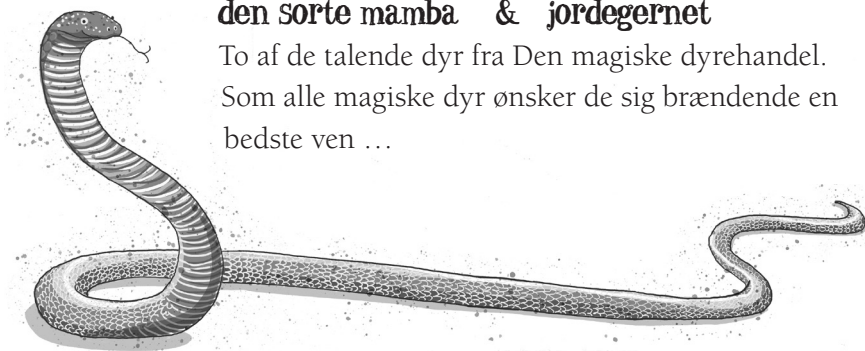

Pinkie

Den frække skade er mr. Morrisons magiske dyr. Den har en masse skøre idéer i sit fuglehoved ...

**Ashanti,
den sorte mamba & Leonardo,
jordegernet**

To af de talende dyr fra Den magiske dyrehandel.
Som alle magiske dyr ønsker de sig brændende en
bedste ven ...

Miss Cornfields klasse

En helt almindelig klasse med 24 elever. Hvem af dem har
mon mest brug for et magisk dyr?

**Er det den
ambitiøse Ida?**

**Den smarte
Joe?**

**Den drømmende
Benja?**

**Den sladrende
Helene?**

**Den generte
Anna-Lena?**

**Eller den usikre
Eddie?**